

dre Landbrug. Herved har man, som man kan se af hele Forhandlingen om Loven og ogsaa af Lovens Udtryk, snarere forstaaet det, man kan kalde Husmandsbrug. Jeg tror ikke, at der her i Tinget kan være Tvivl om, hvad der er tænkt paa, naar man har angivet ganske bestemte Grænser for, hvor stor Sum der maatte laanes i Lodderne, hvorigennem man faar en Maalestok for, hvad Lovens Mening er om de udstykkede Ejendomme. Om Retskrivere har ment, at en Udstykningsforening, fordi dens Vedtægt var godkendt af Finansministeriet, fik en Ret til Stempelbegunstigelse ved Køb af Millionejendomme, maa i Øjeblikket staa for Retsbetjentenes egen Regning. Det skal imidlertid blive undersøgt i Skattedepartementet, vi faar jo indsendt Skøder og Købekontrakter, og hvad det nu kan være, men foreløbig maa jeg tage Afstand fra de Betragtninger, den ærede sidste Taler (E. Rasmussen) gjorde gældende, ogsaa naar han dernæst tilføjede, at Staten meget godt kan staa sig derved. Det er meget muligt, at han har Ret i den Art Betragtninger, men det vedkommer ikke Sagen direkte; hele Spørgsmaalet er: Kommer Køb og Videresalg ind under Udstykning, og foreløbig staaer det for mig saaledes, at det er umuligt at bringe det ind derunder.

K. M. Klausen: Da jeg første Gang havde Ordet, glemte jeg at omtale et Samraad, der har været afholdt med den højtærede Indenrigsminister vedrørende Tilskud til Falslev-Vindblæs Kommune. Denne Kommune ligger ved Sydsiden af Mariager Fjord, og der findes tre store Cementfabrikker, som beskæftiger omtrent 400 Arbejdere. Disse Folk er meget uheldigt stillede i økonomisk Henseende, idet Fabrikernes Drift har været standset, og man mener, at den i det kommende Aar vil blive standset ikke mindre end 10 Maaneder, saaledes at alle disse Arbejdere kun kan ventes beskæftigede ved Fabrikkerne i omtrent 2 Maaneder. Man vil da kunne forstaa, at disse mange Arbejdere og deres Familier vil være meget uheldigt stillede i økonomisk Henseende, og en Kommune som Falslev-Vindblæs Kommune har ikke Bærekraft til at kunne yde den Støtte, som der skal ydes til en saa talrig Mængde Arbejdere. Hele Kommunens Budget er kun paa 65,000 Kr., ved Skatter indkommer der 58,000 Kr., men skal der ydes en Arbejdsløshedsunderstøttelse til disse mange Arbejdere og deres Fa-

milier, vil det vistnok dreje sig om et Beløb af 120,000 Kr. Man vil derfor forstaa, at denne Kommune befinder sig i en virkelig Nødstilstand, og at det er nødvendigt, at man fra Samfundets Side træder hjælpende til. Jeg har derfor fremdraget Sagen og forhandlet med den højtærede Indenrigsminister, der — saaledes forstod jeg det — stillede sig velvillig overfor Tanken om at yde ekstraordinær Støtte her. Jeg kunde tænke mig, at man ydede Støtte paa en lignende Maade som den, paa hvilken man har hjulpet en anden Kommune, der har været i høj Grad nødlidende, nemlig Allinge-Sandvig. Jeg antager, at Spørgsmaalet vil komme frem til yderligere Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalget inden Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling.

Jeg skal gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de to Spørgsmaal, som har været saa stærkt paa Tale i Dag: Tilskudet til Friskolen og Nedsættelsen af en Skolekommission. Det glædede mig at høre, at baade det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) var enige om at udtale deres Misbilligelse af den vrangvillige Maade, hvorpaa Friskolen havde stillet sig overfor et saa fornuftigt og rimeligt Forlangende som det, at dens Elever skulde deltage i Prøverne sammen med Folkeskolens Elever. Jeg vil haabe, at den Omstændighed, at netop to af Friskolens bedste Venner og Støtter har udtalt sig paa den Maade, maa øve den gavnlige Virkning paa Friskolerne, at de erkender, at det er deres Pligt her at stille deres Skoler til Raadighed, saa at vi kan faa at se, om det ogsaa er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Køge forsikrer, at Friskolens Elever fuldt ud kan staa Maal med Folkeskolens Elever. — Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som drejede sig om, at man ønskede at faa at vide, hvor mange og hvor store Forsømmelser der finder Sted i Friskolerne, tror jeg egentlig, at man godt kunde faa dette oplyst, idet den højtærede Minister formentlig er udrustet med tilstrækkelig Myndighed til at forlange at se Forsømmelseslisterne, og kommer Forsømmelseslisterne ind til Ministeriet, er Vejen fra Ministeriet til Rigsdagen ikke lang, men Rigsdagen vil da ogsaa kunne faa dem at se. Rigsdagen har gennem Finansudvalget gjort Forsøg paa at faa disse Forsømmelseslister at se, men den Gang var det Hr. Appel, der var Kultusminister, og han holdt sin beskyttende Haand over Friskolerne og gjorde sikkert